

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

The Nightlife Behavior of Faculty Human Science and Social Science
Students at Suansunandha Rajabhat University

จิตรดี วิเชียรบุตร¹ และอัครเดช พรหมกัลป์²

Jitradee Wichainbut and Akkaradecha Brahmakappa

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา นักศึกษาจำนวน 400 คน จากประชากรทั้งหมด 5,771 คน คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณีตัวอย่าง 2 (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ส่วนใหญ่การศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.226) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.365) รองลงมาด้านส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.419) รองลงมาด้านครอบครัว ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.305) ตามลำดับ

¹มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

²มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: Jitradeewichainbut@gmail.com, Tel. 064-0711110

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า เมื่อ จำแนกตาม เพศ ชั้นปี รายรับต่อเดือนของนักศึกษา สภาพครอบครัวของนักศึกษา ภูมิสำเนา พบว่า ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มี เพศ ชั้นปี รายรับต่อเดือน ภูมิสำเนา สภาพครอบครัว ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : นักศึกษา, พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน, สถานที่บันเทิง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the nightlife behavior of Faculty Human Science and Social Science students at Suansunandha Rajabhat University. And 2) to compare personal factors with the nightlife behavior of Faculty Human Science and Social Science students at Suansunandha Rajabhat University. The sample for quantitative research consisted of 400 in the faculty of Human Science and Social Science students of the academic year 2018 from the population of 5,771 people. The research instruments were questionnaires. The statistics used were the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and One-way ANOVA.

The results of this study as follows:

1. Most of the nightlife behavior of Faculty Human Science and Social Science students at Suansunandha Rajabhat University was at a medium level ($\bar{X}$ = 2.85, SD = 0.226) Considered on each of the 3 aspects, the side with the highest mean was social ($\bar{X}$ = 3.33, SD = 0.365), followed by personal ($\bar{X}$ = 2.65, SD = 0.419), followed by family. ($\bar{X}$ = 2.56, SD = 0.305), respectively.

2. Comparative of the between personal factors and the nightlife behavior of Faculty Human Science and Social Science students at Suansunandha Rajabhat University when classified by gender, year, monthly income, homeland,

the family found that is different. And when classified by gender, year, monthly income, homeland, the family found that have the nightlife behavior of Faculty Human Science and Social Science students at Suansunandha Rajabhat University is significantly different at .05 level.

Keyword: students, the nightlife behavior, place of amusement

บทนำ

ปัจจุบันความทันสมัยทางเทคโนโลยีและการสื่อสารมีความก้าวหน้ามาก จนทำให้เรียนรู้และตอบรับวัฒนธรรมตะวันตกถือเป็นเรื่องง่าย ซึ่งผู้ที่รับยอมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามสิ่งรอบข้างเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็วคงจะหนีไม่พ้นเยาวชน บางครั้งการเปลี่ยนและการยอมรับเรื่องของเทคโนโลยีสมัยใหม่ การแต่งกาย การใช้ชีวิต การคบเพื่อนต่างเพศ ถือว่าเป็นการรับวัฒนธรรมที่ค่อนข้างล่อแหลมและน่าเป็นห่วง เพราะเยาวชนไทยมีการรับเอาวัฒนธรรมที่ผิดๆ มาเป็นแบบอย่างมากขึ้น ซึ่งนับวันการเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดีๆ นำไปสู่การสร้างปัญหาต่อสังคม นับวันจะทวีความรุนแรงตามค่านิยมมากขึ้น เช่น การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุราของมีเงินมา ถือเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เยาวชนเหล่านี้ขาดสติ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรโดยไม่มีการป้องกัน ปัจจุบันพฤติกรรมเหล่านี้ทวีความรุนแรงมากขึ้น (รจนา เพ็ชรดี, 2545)

ในแต่ละปีจะมีคดีเด็กและเยาวชนไทยได้กระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น ในปีพ.ศ. 2546 กระทำ ความผิดต่าง ๆ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย, ความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ, ยาเสพติด และความผิดอื่น ๆ ข้อมูลจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกระทรวงยุติธรรม ที่นำข้อมูลคดีความเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีเด็กและเยาวชนไทย เข้าไปมีส่วนร่วมตั้งแต่พ.ศ.2548-2551 พบว่า เยาวชนเข้าร่วมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นเกือบเท่าตัว ภายในช่วงเวลา 3 ปีดังกล่าว คือ จาก 6,323 คดี ในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 11,671 คดีในปี พ.ศ. 2551 ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นสภาพสังคมที่เสื่อมลง เยาวชนมีบทบาทอย่างมาก และเป็นจุดกำเนิดของปัญหาต่าง ๆ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การมั่วสุมในแหล่งสถานที่บันเทิงก่นวัยอันควร เยาวชนส่วนใหญ่มาจากสังคมชั้นกลางที่ไม่มีเวลาใกล้ชิดครอบครัว จึงถือว่าเป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่รับผิดชอบต่อดังกล่าวและเยาวชน (ศาลเยาวชนและครอบครัวสถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน, 2546) และเด็กที่ต้องคดีในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนร้อยละ 80-90 เคยผ่านการเที่ยวสถานที่บันเทิงมาแล้วทั้งสิ้น ดังนั้นถ้าเยาวชนไม่ได้รับการแนะนำที่ถูกต้อง

และผู้ใหญ่ไม่เข้าใจความต้องการที่แท้จริงของวัยรุ่น ก็อาจจะเกิดความขัดแย้งทางอารมณ์ ทางความคิด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเดิมได้เพราะเยาวชนคิดว่า สถานที่บันเทิงเป็นสถานที่ที่สามารถแสดงออกได้ เช่น บุหรี่ สุรา ยาเสพติด สิ่งเหล่านี้เยาวชนสามารถปลดปล่อยได้อย่างเต็มที่ สถานที่บันเทิงประเภทต่าง ๆ เข้ามาในสังคมไทยเมื่อประมาณสองทศวรรษก่อนธุรกิจยามราตรี ในยุคนั้นที่รู้จักกันดีเรียกว่าบาร์ (Bar) และไนท์คลับ (Nightclub) การนำเสนอรูปแบบของสถานที่บันเทิงไม่ได้หยุดแต่เพียงเท่านี้ซึ่งธุรกิจประเภทนี้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทคอฟฟี่ช็อป ดิสโกเธค คาราโอเกะ เกิดขึ้นมากมาย (จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์, 2540) โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร สถานที่บันเทิงต่าง ๆ เป็นสถานที่ที่มีการมั่วสุมของมีนเมา หลายครั้งหลายหน ได้นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมและสิ่งเสพติด สถานที่บันเทิงยังเป็นสถานที่ส่งเสริมให้มีการมั่วสุมทางเพศ เช่น สถานที่นั่งภายในมูมมิดโดยเยาวชนอาจถูกชักนำโดยเพื่อน ให้ทดลองทำสิ่งแปลกไปจากสิ่งที่เคยกระทำ เช่น มั่วสุมทางเพศ เสพยาเสพติด ฯลฯ โดยไม่เกรงใจซึ่งกันและกัน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2530)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเยาวชนที่มั่วสุมกันตามสถานที่ ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพและวัยของเยาวชน นอกจากจะเสียการเรียนแล้ว ยังเสียเงินเสียทองและเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ และขัดต่อวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามในสังคมไทย ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สถานศึกษา สังคม ประเทศชาติอีกด้วย หากว่าเยาวชนหันมาใช้เวลาให้เป็นประโยชน์พัฒนาตนเอง เช่น กิจกรรมทางการเรียน กิจกรรมทางการกีฬา ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติได้พลเมืองแข็งแรง สมบูรณ์ มีสติปัญญาและคุณภาพ ที่จะป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศต่อไป และยังเป็นการลดปัญหาทางด้านสังคมได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกลางคืนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เนื่องจากมีสถานสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งสถานที่บันเทิงตลอดจนร้านเหล้าที่ตั้งขึ้น ก็ยังอยู่ใกล้กับสถานศึกษา จึงทำให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบก่อให้เกิดผลเสียของวัยรุ่น ต่อครอบครัว สถานศึกษา สังคมและประเทศชาติ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเจริญให้กับประเทศในอนาคต ข้อมูลและข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมของเยาวชนให้เหมาะสมต่อไป

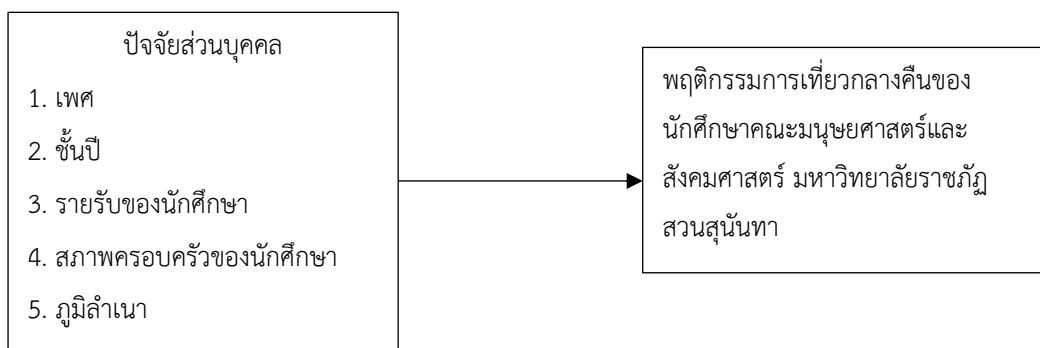

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและแนวคิดการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิด ที่ปรากฏในหนังสือตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ จากนั้นจะนำข้อมูลเหล่านั้นที่ได้มา นำมาวิเคราะห์ ด้านประชากรซึ่งประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ตาม เพศ ชั้นปี รายรับต่อเดือนของนักศึกษา สภาพครอบครัวของนักศึกษา ภูมิฐานะ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอบเขตด้านระยะเวลาผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมเชิงปริมาณ ในช่วงเดือน มกราคม 2562 – เมษายน 2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5,771 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างน้อยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การศึกษาพฤติกรรมการณ์ที่วกลางคินของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4 ส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายที่ได้จาก

ผู้ปกครองต่อเดือนมากกว่า 1,5000 บาท จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ส่วนใหญ่มี
ภูมิลำเนาอยู่ภาคภาคใต้ จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 และส่วนใหญ่สภาพครอบครัว
ของนักศึกษา พ่อแม่อยู่ด้วยกัน จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3

2. ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

1) ด้านครอบครัว ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.305

2) ด้านส่วนบุคคล ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.419

3) ด้านสังคม ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.365

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวม

ข้อ	พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
1	ด้านครอบครัว	2.56	0.305	ปานกลาง
2	ด้านส่วนบุคคล	2.65	0.419	ปานกลาง
3	ด้านสังคม	3.33	0.365	ปานกลาง
รวม		2.85	0.226	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ส่วนใหญ่อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.226) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสังคม ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 0.365) รองลงมาด้านส่วนบุคคล ($\bar{X} = 2.65$, S.D. = 0.419) รองลงมาด้านครอบครัว ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.305) ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ชาย	189	2.84	0.227	-0.195	0.846
หญิง	211	2.85	0.225		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	t	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.24	3	0.08	1.573	0.195
ภายในกลุ่ม	20.147	396	0.051		
รวม	20.387	399			

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	t	Sig
ระหว่างกลุ่ม	0.516	3	0.30	0.322	0.809
ภายในกลุ่ม	19.871	396	0.094		
รวม	20.387	399			

จากตารางที่ 4 จากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน ด้วยเทคนิค LSD

ระดับชั้นปี		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ชั้นปีที่ 1	2.87	-	0.06556	-0.0135	0.0558
ชั้นปีที่ 2	2.81	-	-	-0.0791	-0.0098
ชั้นปีที่ 3	2.89	-	-	-	0.06933*
ชั้นปีที่ 4	2.82	-	-	-	-

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความคิดเห็นเป็นรายคู่ ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปี 1 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนแตกต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 2 มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 และ นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปี 1 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนแตกต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 มีระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 1 และ นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปี 2 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนแตกต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 2 มีระดับความคิดเห็นน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นปี 3 มีระดับความคิดเห็นพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนแตกต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 3 มีระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับเล็กน้อย และรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านส่วนบุคคล ด้านครอบครัว ด้านสังคม ไม่สอดคล้องกับ เอื้อมทิพย์ ศรีทอง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง พบว่า เยาวชนที่มาเที่ยวในสถานบันเทิง เดอะแบงค์ทั้ง 3 แห่ง เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 ปีขึ้นไป รายได้มาจากผู้ปกครองให้ต่อเดือน เยาวชนมาเที่ยวสถานบันเทิงเดอะแบงค์อาศัยอยู่หอพัก พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชน เลือกเวลาไปสถานบันเทิงเวลา 23.01 – 01.00 น. ใช้เวลาที่อยู่ในสถานบันเทิง 2 - 4 ชั่วโมง ค่าใช้จ่ายประมาณ 101-200 บาท/ครั้ง เหตุผลในการมาเที่ยวคือ สังสรรค์กับหมู่เพื่อน และคลายเครียดพฤติกรรมที่อยู่ในสถานบันเทิงคือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ Blend 285 เลือก

ไปเที่ยววันจันทร์ ความถี่ในการไปเที่ยว คือ อาทิตย์ละครั้ง สาเหตุของการเที่ยวกลางคืน พบว่า มีสาเหตุมาจากด้านตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 3.66 รองลงมาคือ ด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และด้านครอบครัวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของเยาวชนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ สถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่รายได้และสถานภาพของบิดา-มารดา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ รจนา เพ็ชรดี (2540) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถาบันเท็กซัสเอ เอ ของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 57.0 และร้อยละ 43.0 ซึ่ง ส่วนใหญ่แล้วเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุอยู่ในช่วงต่ำกว่า 20 ปี รองลงมา อายุ 23 ปี และ อายุ 22 ปี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ มากกว่าต่างจังหวัดและพักอาศัย กับบิดามารดาในบ้านของบิดามารดามากที่สุด เพราะบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี สถานภาพสมรสอยู่ร่วมกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านภูมิลำเนากับพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความแปรปรวนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ รจนา เพ็ชรดี (2540) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถาบันเท็กซัสเอ เอ ของวัยรุ่น พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างเพศหญิงและเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 57.0 และร้อยละ 43.0 ซึ่งส่วน ใหญ่แล้วเป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุอยู่ในช่วงต่ำกว่า 20 ปี รองลงมา อายุ 23 ปี และอายุ 22 ปี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯมากกว่าต่างจังหวัดและพักอาศัยกับบิดา มารดาในบ้านของบิดามารดามากที่สุด เพราะบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรสอยู่ร่วมกัน

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวด้วยเทคนิค LSD พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่สอดคล้องกับ จุฑาทิพย์ พรหมวงศ์, โฉมทิพย์ งามวิชัยกิจ, ยุทธนา ธรรมเจริญ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้บริการผับและสถานบันเทิงรอบสถานศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ศึกษาอยู่คณะนิติศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง รายได้ของนักศึกษาเดือนละ 5,000–10,000 บาท 2) พฤติกรรมการใช้บริการ ส่วนใหญ่นิยมใช้บริการคาราโอเกะ ในวันใดพรุ่งนี้ไม่มีเรียน ใช้บริการน้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือนและไปกับเพื่อน เฉลี่ยต่อครั้งประมาณ 2-3 ชั่วโมง ตั้งแต่ 20.01-22.00 น. ใช้บริการเพื่อผ่อนคลาย และบรรยากาศของสถานบันเทิง 3) ปัจจัยจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการ ได้แก่ แรงจูงใจ นอกนั้นแสดงความคิดเห็นในระดับ ไม่แน่ใจ ได้แก่ ทศนคติ การเรียนรู้ และการรับรู้ข่าวสาร 4) เพศ คณะวิชา ชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้บริการ ส่วนคณะวิชาและชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับช่วงเวลาที่เริ่มใช้บริการและค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านปัจจัยจิตวิทยา พบว่า ด้านแรงจูงใจ การรับรู้ข่าวสาร การเรียนรู้ และทศนคติ มีความสัมพันธ์กับ ช่วงเวลาที่เริ่มใช้บริการและค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

องค์ความรู้ใหม่

พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ว่า เกิดจากสาเหตุด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง เกิดจากสาเหตุด้านส่วนบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุด้านสังคม อยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยที่ได้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา ส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุด้านครอบครัว ด้านตัวเอง และด้านสังคม ฉะนั้นจึงควรที่จะให้ความรู้ให้กับนักศึกษาทั้งในแง่ดีและส่วนที่เสียหายหากมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากเกินไป ไม่รู้จักแบ่งเวลา ทุกฝ่ายจึงต้องช่วยกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาดังกล่าวมาข้างต้น ปรากฏว่าพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อยู่ในระดับปานกลาง

1) เจ้าของกิจการสถานที่บันเทิงควรให้คำความร่วมมือกับภาครัฐในการสอดส่องตรวจตราสิ่งแวดล้อมของสถานที่บันเทิง ได้แก่ โปรโมชันที่เข้าข่ายหลอกลวง ตรวจสอบอาวุธ ยาเสพติด

2) บิดามารดาให้คำแนะนำแก่บุตรหลานในการเที่ยวสถานที่บันเทิง ซึ่งอาจทำให้เกิดกระทบในเรื่องการเรียน

3) สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีกิจกรรมทำร่วมกับเพื่อนและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1) ควรศึกษาระบบการบริหารและแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาจากสถานที่อื่น ๆ

2) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนและป้องกัน

3) ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับนักศึกษาเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับของรัฐบาลในการจำกัดเวลาในการให้บริการของสถานที่บันเทิง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์. (2540). พฤติกรรมของวัยรุ่นไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

- จุฑาทิพย์ พรหมวงศ์, อโณทัย งามวิชัยกิจ, ยุทธนา ธรรมเจริญ. (2561). พฤติกรรมการใช้บริการ
ผ้าและสถาบันเทีงรอบสถานศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขต
กรุงเทพมหานคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ
บรมราชูปถัมภ์*, 12(1): 23-37.
- ภาณุเดช กันทะวะ. (2557). พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2557. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- รจนา เพ็ชรดี. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถาบันเทีงอาร์ซีเอ
ของวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์).
- วัลภา แซ่อึ้ง. (2548). พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของนักศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา).
- วิศรุต วุฒิธรรม. (2561). พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนักศึกษาในพื้นที่อำเภอหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2):
1-10.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. (2530). *รายงานประจำปี
2530*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ.
- เอี่ยมทิพย์ ศรีทอง. (2561). การเที่ยวกลางคืนของเยาวชนในสถานบันเทิง. *วารสาร มจร การ
พัฒนาสังคม*, 3(2): 44-61.